

ת"פ 5869/07 - מדינת ישראל נגד ב ע

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14-07-5869 מדינת ישראל נ' ע
בפני כבוד השופט בכיר דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שרון אדרי
נגד
ב ע
ע"י ב"כ עו"ד אביטל אمسلم
הנאשם

הכרעת דין

כללי:

1. התביעה מייחסת לנאשם שתי עבירות: תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפני בן זוג עבירה לפי סעיף 382(2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") ואוימים עבירה לפי סעיף 192 לחוק.
2. הנאשם והגברת א (להלן: "**המתלוננת**") היו בני זוג במשך שלוש שנים עברו לAIRPORTS נושא כתוב האישום שהתרחשו בבוקרו של ה - 28.6.14 בדירה ברחוב *** בתל-אביב.
3. התביעה טוענת כי באותו בוקר הנאשם הגיע לדירה וגילתה כי המתלוננת ארחה מספר אנשים בדירה ביניהם שני גברים אחד מהם ישן במיטה שהיתה מיטתו. הנאשם כעס ושאל את המתלוננת לזהות הגברים.
4. התביעה טוענת כי בשלב זה הנאשם אחז בידו סכין, דחף את המתלוננת וسطר על לחיה השמאלית. כתוצאה מהתקיפה נגרמה למTELONNETTE ADMOMIOT מ踔ורי אוזנה השמאלית. לדירה הוזעקה משטרת, הנאשם איים על המתלוננת בפני השוטרים בכך שאמר: "**אני אהרוג אותך אם תגידו שהוא**" ולאחר שנעצר אמר "**עכשו לא משנה מה, אני ארצך אותך**".
5. הנאשם כפר בעבירות המיחסות לו בכתב האישום. הנאשם טען כי לא נפרד מהמתלוננת אלא כי עזב את הדירה בעקבות מריבה. ביום האירוע הוא הגיע לדירה המתלוננת לא הסכימה לפתח לו את הדלת, לבסוף התרצתה ופתחה את הדלת הנאשם כעס וצעק כשראה גבר זר במיטתו אך לא נופף בסכין. ב"כ

הנאשם מסרה: "יתכן שהוא היה את הסיכון למקום.. אך ללא קשר לאוום". הנאשם ציין כי הדף את המטלוננט כיוון שאחזה בחולצתו. הנאשם הוסיף כי אמר לשוטר "אם הייתי רוצה הייתה רוצה אותה".

מהלך הדיון

6. החקירה בתיק זה נפתחה בעקבות דוח למשטרת כי ברכ' ** בטל אביב גבר צועק על אישה.
7. השוטרים שהגיעו לדירה עצרו את הנאשם והביאו לחקירה את המטלוננט ושלושה נוספים שהיו בדירה.מעט המטלוננט והשוטרים המעורבים בחקירה הנוכחים האחרים לא העידו בפניהם.
8. הגברת א (המטלוננט) עשתה עלי רשות של איש מפוחדת שעושה כל מאמץ לחזור בה מדברים שמסרה בהודעותיה במשטרת. עדה זאת חזרה אף לדברים שהנאשם עצמו הודה בהם כפי שפורט בהמשך וניסתה בכל דרך להצדיק את מעשיו של הנאשם.
9. שוכנעתה כי העדה יודעת עברית אם כי שליטה בשפה זו היא מוגבלת. שוכנעתה גם כי דבריה בחקירה תורגמו לרוסית וכי היא מבינה היטב את השפה הרוסית.
10. כפי שצוין על ידי הסיר בסיפה לדוח הפעולה שלו המטלוננט תחילת לא רצתה להتلון ורק בהמשך שוכנעה לעשות כן.
11. יודגש כי רוב הדברים שנמסרו על ידי המטלוננט בחקירה - ת/5 ו-ת/6. הם דברים שנמסרו גם על ידי הנאשם ובוואדי שלא מדובר בדברים שהחוקרים יכולים להמציא כפי שהסגנורית רמזה בטעינה.
12. לאחר שבחנתי בזירות את דבריה של המטלוננט לפני והודעותיה במשטרת הגעתו למסקנה חד משמעית כי יש להעדייף את האמור ב-ת/5 ו-ת/6 על פני דבריה בפניהם.
13. גם בהודעותיה של המטלוננט במשטרת ניתן לבדוק בмагמה של ניסיון להקל עם הנאשם ואי מסירת פרטים מלאים מיזומטה.
14. בהודעתה זמן קצר לאחר האירועים המטלוננט מסרה (ת/5) כי היא נפרדה מהנאשם לפני שבוע וחצי "הוא פתאום בא אליו זוק עלי את המפתחות אמר לי שזו הבית שלי יש לך חוזה על הבית אני לא יכול להיות פה וולך...". בהמשך מסרה המטלוננט את השתלשלות הדברים התואמים את דבריו

הנאשם עצמו, המתלוונת צינה כי "ערב קודם חגנו יומ הולדת לחברת. בערב הוא, החבר שלי, בא נתן מתנה לנשחה והلن, זה היה בסביבות 30:20...".

.15. גם לגבי המשך הערב מסרה העדה כי הלכה למועדון עם חברה שלה..." **כשהינו במועדון הגיע שומר של המועדון ואמר לי שהחבר שלי למתה שהוא רוצה למסור לי משחו.... הוא היה עם שני שוטרים הוא זרק לי את הפלפון שלו ואמר לי "זה לא שלי זה שלך"** ואז המשטרה לקחה אותו.

.16. לגבי ההתרכשות בבית מסרה המתלוונת כי הנאשם כעס כשראה גבר במיטה שנרג לשון "... אמי אמרתי לו שלא אכפת לו כי זה לא הבית שלו ואז הוא נתן לי סטירה ללחי שמאל". יודגש כי המתרגם והחוקר לא ראו סימנים על פניה של המתלוונת.

.17. העדה מסרה כי התקשרה למשטרה אך הספיקה למסור רק כתובות וhosיפה כי הנאשם איים כי יפגע במעמדה בארץ. העדה צינה כי בעבר היו מריבות ביניהם אך לא הייתה אלימות פיזית מצד הנאשם.

.18. זמן קצר לאחר מסירת הودעתה הראשונה נחקרה המתלוונת על ידי חוקרת האלם"ב הגר כהן (ת/6). בהודעה זו נשאלת המתלוונת מדוע מסרה לשוטרים שהגיעו לביתה כי הנאשם איים בסיכון והשיבו: "...אני מפחדת שהוא שב בכל גל זה. לא סיפרתי את זה עד עכשו, אני מבינה אותו הוא ראה שיש גברים בבית... הוא תפס ביד את הסכין ושאל מי אלה.. עם יד אחת הוא החזק את הסכין ולא קירב אותו אליו ועם היד השנייה נתן לי סטירה...".

.19. העדה מסרה כי הנאשם הניח את הסכין לפני שהמשטרה הגיעה. העדה נשאלת באיזה שפה היא מתקשרת עם הנאשם והשיבה "**עברית יש מילים שאני מבינה ויש מילים שלא...**".

.20. בשלב זה הבחינה החוקרת באדמות מאחורי אוזן שמאל של המתלוונת. לאחר ששמעתי את החוקרת שוכנעת כי אכן ראתה את הסימן. אין בא הבדיקה בסימן על ידי החוקר הראשון כדי לפגוע במהימנות החוקרת. הגעתו לידי מסקנה כי החוקרת הייתה חدت עין וראתה את הסימן שהוא מאחורי האוזן.

.21. לגבי הקשרים עובר לאירוע מסרה המתלוונת: "...עד לפנישבוע וחציו היה גור אליו מאז שיצא מהדירה אני לא יודעת (היכן הוא גור ד.ב.) **הינו רק מדברים בטלפון לא נפגשנו**".

.22. בעימות שנערך ב- 30.6.15 (ת/2) מסרה המתלוונת כי הנאשם הגיע לביתה לחת את מפתחות דירת אחיו. **"אך שלו קוראים לו נ"**.

- .23. המתלוונת מסרה בעימות "...אתה דחפת אותי ונגעת בפנים בצורה כזאת שאעוז מהפנים שלו **הייתה מأد עצבי וצרחתך**". "...בגילאל לפקח את הסכין ושם אותו על קערת הפירות ממש לקחה המשטרת... הוא לא כיוון את הסכין **לכיוון שלהם....**".
- .24. הנאשם אישר בעימות כי החיזיר את מפתחות דירתה של המתלוונת בבית קפה "...**ואני עברתי לבית קפה אחר...**". הנאשם גם ב כי הגיע לבית המתלוונת לאחר שוחרר ממעצר כדי לקחת את מפתחות דירת אחיו נ.
- .25. הנאשם אישר בעימות כי אמר למטלוננת ליד השוטרים "**את לא שווה שאני אהרוג אותה ואשב בכלא אז יש לי ארבעה ילדים ואני חמי בשביבם...**".
- .26. הנאשם מסר באותו עימות "... **אני שתיתי וודקה הרבה אבלسلطני במעשים שלי** היא לא שווה **ואף אחד אל שווה שאני ישב בבית הסוהר בגללו...**".
- .27. הנאשם גם אישר כי אמר למטלוננת "... **אני אמרתי לה אני חולן להגירה מי שלא עשה כבוד לעצמו שתחזר לילדת שלה...**".
- .28. באותו עימות מסר הנאשם "...**היא באה ותפסה אותי בחולצת כי היא חשבה שאני חולן להרבייך מכות ואני דחפתי אותה ממני זה מה שהיא...**".
- .29. רס"ר שרביט שחר אשר הגיע לבית המתלוונת וערך דוח פעללה (ת/10), עשה עליו רושם אמין. רס"ר שביט ציין בדוח הפעולה שלו כי הגיע לבית בשעה 08:29. את הדלת פתח הנאשם שהיה ללא חולצת והזיע. בדרכו לדירה שמע השוטר צעקות של גבר בעל מבטא ערבי שאומר **"למה את שנה עם גבר אחר במיטה שלי"** האישה השיבה **"לא היה לו איפה לשון"**.
- .30. השוטר ציין כי היו בדירה בנוסף לנายน שני גברים תורכים, המתלוונת ואישה נוספת ששםה וורה פלפינטה. השוטר שוחח עם המתלוונת שמסרה לו על מה שהתרחש, **"זמן השיחה עם האישה החשוד אמר לאישה אני יהרוג אותה אם תגידי משהו השוטר הודיע לנายน כי הוא עוצר אותו בגין איומים ותקיפה בתגובה הנאשם אמר למטלוננת "עכשו לא משנה מה אני ירצה אותו ."**

גרסת הנאשם

- .31. הנאשם נחקר ביום 28.6.14 בשעה 13:28 (ת/5) לאחר שהטלוננט מסרה שתי הודעות באותו יום (ת/5 ות/6). הנאשם מסר כי היה כל הלילה בתחנת משטרת והגיע לבית המתלוונת ב- 08:10-08:00.

כדי להתקלח. הנאשם מסר כי דפק בדלת כיון שלא היה לו מפתח אך המתלוונת לא פתחה לו. הוא החל לצעק בסופו של דבר שכן פתח לו את הדלת המשותפת לשתי הדיורות.

32. בהמשך מסר הנאשם "...**צעקתי עליה מה יש פה (כשגילה גבר במיטה שהייתה שלו) את אישת שלי. קראתי לשכנן המולדבי שיראה בן אדם עם תחנותם במיטה שלי... אני היתי שתו ודברתי איתמו בקול גבוה ואז באה המשטרה לקחו אותו למטבח... היא התלוונת בטלפון ואני אמרתי לה תביאי משטרת לא עשיית כלום.**"

33. בהמשך מסר הנאשם "...**היא תפסה בחולצה שלי קרעה לי** אותה והיא נתנה לשוטר שיטן- ל'i חולצה אחרת... אני הזויתי אותה ואמרתי לה שאני לא רוצה לשים עליה ידיים ושאף אחד לא שים יד עליו...".

34. הנאשם אישר כי חזה השכירות הוא על שם המתלוונת ומסר כי שניהם שילמו דמי שכירות. הנאשם מסר כי "**מיום ראשון שעבר לא גור עם ק היא התעצבנה שאני יושב עם חברים שלי ערבים ואז הלכתי ולא חזרתי אני בא לפעמים להתקלח.**"

35. הנאשם מסר כי שתה הרבה וודקה אך שלט במעשיו הוא הוסיף ..."**היא לא שווה ואף אחד לא שווה שניי ישב בבית הסוחר בנלו.**"

36. לעניין הסיכון מסר הנאשם "...**אני החזקתי את הסיכון שמתि על הצלחת והזוזתי לצד, אם היתי רוצה היזמי דוקר אני לא הרמתי את הסיכון...**". כפי שצוין לעיל הנאשם גם אישר כי איים על המתלוונת כי יפנה לרשותו כדי לפגוע במעמדה בארץ".

37. בעדותו בפניו מסר הנאשם כי היה מגיע כמעט מדי יום להתקלח אצל המתלוונת, הוא טען כי לא דחף את המתלוונת אלא נפל כתוצאה של חץ דם גבוה שיש לו וכי איבד את הכרתו. הנאשם הבהיר כי הפנה דברים למתלוונת והוסיף כי אמר ליד הנידת לשוטר שלווה אותו כי אם היה רוצה היה דוקר את המתלוונת.

הערכת העדויות וסיכום:

38. כפי שציינתי לעיל שוכנעתني כי דבריה של המתלוונת בחקירהה ת/5 ו-ת/6 הם עדיפים על עדותה לפני. אין לי ספק כי הדברים נמסרו על ידה ונרשמו באופן מדויק. הפרטים המופיעים בהודעות לא היו במידעת השוטרים ועל כן לא יכולו לנחש אותם, כיוון שהודעתה הנאשם נגבהה מספר שעות אחריה.

- .39. מהודעות המהימנות עולה כי הנאשם הגיע לבית המתלוונת היא לא רצתה לפתחו לו את הדלת. הנאשם שוחרר באותו בוקר מתחנת המשטרה החל לצעוק. בסופו של דבר המתלוונת פתחה לו את הדלת. כשהנายนם גילה כי גבר שוכב במיטה שנגש לשכב עליה הוא עצמו, החל לצעוק אוחז בסכין וسطר לפניה של המתלוונת.
- .40. הנאשם גם השמיע אויומים בנסיבות השוטר שחר שביתם לפני המתלוונת.
- .41. אני מאמין לחקרת חקירה את המתלוונת כי ראתה סימן פגיעה מאחורי אוזנה של המתלוונת פגעה שנגרמה על ידי הנאשם.
- .42. יש דבר לחייב למכביר להודיעות המתלוונת. סימן הפגיעה מאחורי אוזנה השמאלית, האויומים ששמע השוטר שבריט שחר, אישור הנאשם כי אמר לה שיפגע במעמדה בארץ, אישור הנאשם לגבי הפרידה ופנויותה של המתלוונת למשטרת במהלך האירוע מחזקים הרבה לנדרש את הודעהותה.
- .43. הנאשם עשה עלי רושם בלתי אמין. בעימות בין הצדדים הנאשם אישר כי החיזיר את מפתחות דירתה למתלוונת גם לא חלק על קר שבא לביתה כדי לקבל את מפתחות דירת אחיו. טענותיו כי בא לעיתים קרובות להתקלח אצלה הן טענות שיקריות. המתלוונת עבדה כל השבוע ועל כן לא יכולה לאפשר לנายนם לבוא להתקלח וגם לא הייתה לה סיבה לעשות כן. גם הנאשם אישר כי מסר מתנה לחברתה של המתלוונת בחדר המדרגות כיון שלא רצה להיכנס לדירתה.
- .44. כפי שציינתי השוטר שבריט עשה עלי רושם אמין ואני קובע כי הוא שמע את הנאשם ממשיע אויומים לפני המתלוונת כמפורט ב-ת/10.
- .45. לא הוכח בפני כי הנאשם נתן למתלוונת מכת אגרוף.
- .46. לאור כל האמור לעיל אני מרשים את הנאשם בעבירות שיווסו לו בכתב האישום בכפוף לאמר בסעיף 45 לעיל.

ניתנה היום, כ"ד אלול תשע"ה, 08 ספטמבר 2015, במעמד הצדדים